

Linnainmaa: Ehdotus laiksi leimaverolain 47 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Aloitteessa ehdotetaan, ettei luotonottaja maksa lainan pääomasta leimaveroa silloin, kun

hän siirtää luottosuhteensa luottolaitoksesta toiseen.

PERUSTELUT

Leimaverolain 47 §:n tulkinta tapauksessa, jossa velkasuhde siirretään pankista toiseen, on jossakin määrin epäselvä. Korkeimman hallinto-oikeuden käsiteltävänä on parhaillaan tapauksia, joissa kysymys on nimenomaan leimaveron määräämisestä velkojan vaihtuessa.

Verohallinto on tulkinnut leimaverolain 47 §:ää niin, että velkasuhdetta siirrettäessä pankista toiseen lainasopimus on leimattava samoin kuin lainasopimusta ensimmäisen kerran luotonottajalle annettaessa. Asiakas joutuu maksamaan samasta lainapääomasta leimaveroa aina, kun hän jostakin syystä siirtää luottosuhteensa luottolaitoksesta toiseen. Vain silloin, kun luottolaitoksen vaihdos tapahtuu ilman asiakkaan myötävaikutusta, puhtaasti luotonantajien intressissä, vaihdos on leimaverosta vapaa toimenpide.

Edellä mainittu leimaverolain tulkinta on omiaan estämään luotonantajan vaihdokset silloin, kun se olisi tarpeellista. Luotonantajan vaihdos voi olla perusteltua siitä syystä, että uusi luottolaitos pystyy tarjoamaan asiakkaalle parempia palveluja kuin vanha. Leimaverottomuus tällaisessa tapauksessa omalta osaltaan lisäisi kilpailua rahoitusmarkkinoilla. Kysymykseen voi tulla myös tilanne, jossa luotonottaja muuttaa toiselle

paikkakunnalle, jolloin käytännön syistä voi olla järkevää siirtää raha-asioiden hoitaminen asuinpaikkakunnalle.

Olennaista tilanteessa olisi se, että asiakas ei saisi lisää pääomaa käyttöönsä, sillä uuden luottolaitoksen myöntämällä luotolla maksetaan vanha velka pois. Joihinkin alkuperäisen luoton ehtoihin voisi tulla kilpailusyistä muutoksia, mutta lainan pääoman määrään luotonantajan vaihdos ei vaikuttaisi. Olisi kohtuullista, etteivät leimaveroseuraamukset estäisi luottolaitosten asiakkaita vaihtamasta luottolaitosta silloin, kun se on asiakkaan etujen mukaista. Toisaalta on myös korostettava verojärjestelmän neutraalisuutta, eli taloudelliset ratkaisut tulisi voida tehdä muulla perusteella kuin toimenpiteiden erilaisella verokohtelulla.

Valtion verotulojen kertymiseen nykyisen säännöksen muuttamisella ei olisi juuri vaikutusta, sillä nykyisestä tulkinnasta seuraa se, ettei luottoja juuri siirretä luottolaitoksesta toiseen tai kyseiset siirrot jäävät ilmoittamatta.

Edellä esitetyn perusteella ehdotan,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

leimaverolain 47 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 47 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 28 päivänä joulukuuta 1984 ja 19 päivänä tammikuuta 1990 annetuilla laeilla (979/84 ja 90/50), uusi 4 momentti seuraavasti:

47 §

alkuperäisen lainasopimuksen mukaista lainapääomaa ei siirtämisen yhteydessä lisätä.

Lainasopimusta ei kuitenkaan ole leimattava siirrettäessä lainasopimus 1 momentissa mainitulta lainausliikkeeltä toiselle siltä osin, kuin

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1991

Tuula Linnainmaa